

Установа адукацыі
«Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў»

ЗАЦВЯРДЖАЮ

Прарэктар па навуковай рабоце
БДУКМ

 В.Р. Языковіч
«19» чэрвеня 2019 г.

Рэгістрацыйны № ВД-106/Э вуч.

АКТУАЛЬНЫЯ ПЫТАННІ МУЗЕЙНАЙ СПРАВЫ

*Вучэбная праграма ўстановы вышэйшай адукацыі
па спецыяльнасці II ступені вышэйшай адукацыі
1-23 80 02 Музейная справа і ахова гісторыка-культурнай спадчыны
Прафілізацыя: Культурная спадчына і музейалогія*

Вучэбная праграма складзена на аснове тыпавога вучэбнага плана па спецыяльнасці II ступені вышэйшай адукацыі 1-23 80 02 Музейная справа і ахова гісторыка-культурнай спадчыны рэг. № Е23-2-002/ пр-тып. ад 21.03.2019

СКЛАДАЛЬНІКІ

І.Г. Лупашка, ст.выкладчык кафедры гісторыі Беларусі і музеязнаўства ўстанова адукацыі “Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў”, кандыдат культуралогіі;

А.М.Нароўская, дацэнт кафедры гісторыі Беларусі і музеязнаўства ўстанова адукацыі “Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў”, кандыдат гістарычных навук, дацэнт

РЭЦЭНЗЕНТЫ

А.А. Іназемцава, намеснік дырэктара па творчай дзейнасці ўстанова культуры “Нацыянальны цэнтр сучасных мастацтваў Рэспублікі Беларусь”, кандыдат мастацтвазнаўства;

С.А. Пацыенка, дацэнт кафедры менеджмента сацыяльна-культурнай дзейнасці ўстанова адукацыі «Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў», кандыдат культуралогіі, дацэнт.

РЭКАМЕНДАВАНА ДА ЗАЦВЯРДЖЭННЯ:

Кафедрай гісторыі Беларусі і музеязнаўства ўстанова адукацыі «Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў» (пракакол № 12 ад 31.05. 2019 г.);

Прэзідыумам навукова-метадычнага савета ўстанова адукацыі «Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў» (пракакол № 5 ад 12 чэрвеня 2019 г.).

Адказы за рэдакцыю:

Адказы за выпуск: І.Г.Лупашка

ТЛУМАЧАЛЬНАЯ ЗАПІСКА

Вучэбная дысцыпліна «Актуальныя пытанні музейнай справы» садзейнічае павышэнню тэарэтычнага ўзроўню магістрантаў, знаёміць іх з асноўнымі канцэпцыямі, і практычнымі праблемамі музеязнаўства.

Мэтай выкладання вучэбнай дысцыпліны з'яўляецца вывучэнне магістрантамі тэарэтычных аспектаў музеязнаўства, новых тэндэнцый у развіцці музеяў у другой палове XX – пачатку XXI ст., інавацыйных форм навукова-фондавай, навукова-экспазіцыйнай дзейнасці, сучасных форм у галіне культурна-адукацыйнай работы музеяў.

Задача вучэбнай дысцыпліны «Актуальныя пытанні музейнай справы» – стымуляваць інтарэс магістрантаў да музеялогіі, таму яна арыентавана на найбольш спрэчныя пытанні, якія актыўна абмяркоўваюцца тэарэтыкамі і практыкамі музейнай справы. Праграма вучэбнай дысцыпліны ўключае аналіз такіх праблем, як феномен дамузейнага збіральніцтва, асобна разглядае музей як культурную форму, тэарэтычныя аспекты вывучэння музеяў-запаведнікаў, аналізуе пытанні тыпалогіі музеяў пад адкрытым небам.

Зместам вучэбнай дысцыпліны «Актуальныя пытанні музейнай справы» прадугледжана фарміраванне наступных кампетэнцый у адпаведнасці з тыпавым вучэбным планам па спецыяльнасці 1-23 80 02 Музейная справа і ахова гісторыка-культурнай спадчыны:

Вучэбныя кампетэнцыі:

- ВК-3. Быць здольным выяўляць і аналізаваць актуальныя праблемы, якія вызначаюць канкрэтныя сферы прафесійнай дзейнасці, бачыць іх узаемасувязь, прапаноўваць аптымальныя шляхі для іх вырашэння.

Вучэбна-прафесійныя кампетэнцыі:

- ВПК-2. Валодаць уменнем выяўляць, дыягнасціраваць і ранжыраваць актуальныя праблемы ў галіне музейнай справы, распрацоўваць практычныя рэкамендацыі па іх аптымальным вырашэнні;

- ВПК-5. Умець вырашаць прафесійныя задачы на падставе сістэмнага ўяўлення аб асноўных тэорыях, канцэпцыях і падыходах у сферы музейнай справы і аховы культурнай спадчыны.

Пасля вывучэння дысцыпліны магістранты павінны ведаць:

- асноўныя праблемы сучаснай музейалогіі;
- найноўшыя дасягненні і тэндэнцыі ў галіне музеязнаўства;
- канцэптualныя асновы сучаснай культурна-адукацыйнай дзейнасці музеяў;

- новыя тэхналогіі навукова-фондавай, навукова-экспазіцыйнай работы;

умець:

- аналізаваць і выкарыстоўваць тэарэтычныя палажэнні музеязнаўства;
- арыентавацца ў навуковых даследаваннях па праблемах міжкультурных камунікацый;

- вызначаць функцыі музея як сацыяльнага інстытута;

- прымяняць на практыцы навуковыя дасягненні музеязнаўства;

- даследаваць магчымасці развіцця музея XXI ст. ва ўмовах глабалізацыі культуры і ролі новых тэхналогій.

Для больш глыбокага засваення матэрыялу, акрамя аўдыторных заняткаў, у якасці самастойнай работы прадугледжваецца наведванне магістрантамі музеяў, выстаў, прагляд і аналіз мультымедычных матэрыялаў.

Пры вывучэнні вучэбнай дысцыпліны «Актуальныя пытанні музейнай справы» выкарыстоўваюцца сучасныя метады навучання і камп'ютарныя тэхналогіі.

У адпаведнасці з вучэбным планам на вывучэнне вучэбнай дысцыпліны «Актуальныя пытанні музейнай справы» усяго адведзена 108 гадзін, з якіх 36 – аўдыторныя заняткі; лекцыі – 20 гадзін, семінары – 16 гадзін. Рэкамендаваная форма кантролю ведаў – экзамен.

ЗМЕСТ ВУЧЭБНАГА МАТЭРЫЯЛУ

Уводзіны

Мэта, задачы і змест вучэбнай дысцыпліны «Актуальныя пытанні музейнай справы». Асноўныя паняцці «музеялогія», «музеязнаўства». Пераасэнсаванне фундаментальных музеязнаўчых паняццяў. Праблемы музеялогіі ў тэрміналагічным аспекце. Змены ў поглядах замежных музеязнаўцаў на вызначэнне музеялогіі.

Музеялогія як навука, якая знаходзіцца на стадыі фарміравання. Адсутнасць агульнай канцэпцыі музея і як вынік – метадалагічнай высновы. Інстытуцыянальны падыход (музеі як навукова-даследчая, культурна-адукацыйная, адукацыйна-выхаваўчая ці рэкрэацыйная ўстанова).

Тэма 1 Тэарэтычныя праблемы музеялогіі ў канцы XIX- п. п. XX ст.

Артыкул доктара Й.Г. Грэсэ «Музеялогія як навука» (Дрэздэн, 1883). Музеялогія як новая навуковая дысцыпліна. Публікацыі XIX-XX стст. аб тэарэтычных палажэннях музея. Даследаванні амерыканскага вучонага В. Бернса, тэарэтыка Усходняй Еўропы І. Неуступнага. Міжнародныя канферэнцыі і дыскусіі 1960-1980-х гг. па пытаннях прызнання музеялогіі самастойнай навуковай дысцыплінай.

Унёсак у структураванне музеязнаўства як навукі і распрацоўка асноўных паняццяў даследчыкаў з СССР і шэрагу ўсходніх еўрапейскіх краін (І. Бенеш, Г.Грэгарава (ЧССР), В. Хербст, І. Авэ, К. Шрайнер (ГДР), В. Глузінскі, З. Жыгульскі (ПНР) і інш.). Тэарэтычныя даследаванні (Э. Александзер (ЗША), Ю. Ромедзер (ФРГ), В. Софка (Швецыя), Дж. Льюіс (Англія). Аналіз узаемадзеяння музея і грамадства, ролі музея ў сучасным свеце К. Хадсана.

Тэма 2 Тэарэтычнае асэнсаванне праблем музеязнаўства ў другой палове XX – пачатку XXI ст.

Публікацыі па методыцы і практыцы работы з музейнымі алекцыямі: структура музейных фондаў, прынцыпы камплектавання, вывучэння, атрыбуцыі калекцый, методыка ўліку і захавання фондаў. Методыка вывучэння і навуковага апісання разнастайных тыпаў музейных прадметаў у працах У.М. Фаміна, І.М. Суслава, М.М. Левінсон-Нячаевай, Л.М. Ганчаровай, Э.А. Паўлючэнкі і інш. Аналіз фондаў як сістэмы, праблемы абгрунтавання іх структуры ў працах Н.П. Фінягінай, У.М. Фаміна.

Асноўныя прынцыпы пабудовы экспазіцый, іх структура, навуковае і мастацка-архітэктурнае праектаванне, методыка і прынцыпы фарміравання экспазіцыйных комплексаў у працах А.Б. Закса, А.І. Міхайлоўскай, А.М. Эфроса, А.С. Соусціна, М.Т. Майстроўскай, Ж. Ралена, Т. Дафі, У.М. Палякова, М.Б. Гнядоўскага, Ж. Ландры, Ж.- П. Наталі і інш. Інфармацыйныя выданні па кірунках і тэарэтычных праблемах музейнай справы: Расійская музейная энцыклапедыя (2001). Агляд літаратуры па музейялогіі і музейнай справе па агульнатэарэтычных праблемах.

Літаратура па пытаннях экспазіцыйнай, навукова-даследчай і фондавай рабоце музеяў. Выданні вучэбнага характару па музейялогіі і музейнай справе Т.Ю. Юрэневай, Л.М. Шляхцінай, Э.А. Шулэпавай, С.І. Сотнікавай і інш.

Агляд артыкулаў у зборніках «Музейная экспозиция. На пути к музею XXI века» (1997), «Музей и новые технологии. На пути к музею XXI века» (1999), «Теория и практика музейного дела в России на рубеже XX-XXI веков» (2001) і інш.

Тэма 3 Навуковыя даследаванні па праблемах міжкультурных камунікацый

Месца музеяў у міжкультурных камунікацыях у працах М.Т. Бяляўскай, М.І. Рашэтнікава, Э.А. Паўлючэнкі, К. Банэгі, Т.Х. Хансэна, Д.Жамо і інш. Музейна-педагагічныя праграмы. Гульні для школьнікаў, студыі і майстэрні. Распрацоўкі для розных катэгорый наведвальнікаў. Тэарэтычныя даследаванні аб новых рэальнасцях музейнай практыкі.

Навуковыя даследаванні, прысвечаныя канкрэтным музейным прадметам, калекцыям. Работы, прысвечаныя абгрунтаванню спецыфікі музейных навуковых даследаванняў, вызначэнню прадмета даследаванняў музеялогіі і функцый музея як сацыяльнага інстытута. Публікацыі А.М. Разгона, А.Б. Закса, І. Неуступнага, А.М. Эфроса, У.Ю. Дукельскага, А.І. Фралова, Т.У. Станюковіч і інш.

Тэма 4 Інтэграцыя музея. Тэорыя музейнай камунікацыі

Першыя навуковыя даследаванні камунікацыйных працэсаў (Р. Хартлі). Гуманітарны і дакладны падыходы да вывучэння спецыфікі камунікацыйных працэсаў. Праблемы сувязі культуры з разнастайнымі тыпамі камунікацыі ў працах К. Леві-Строса. Тэарэтычныя даследаванні праблем камунікацыі М.С. Кагана, Р. Якабсана, Ж.Фажэ, В. Шрама і інш. Тэорыя музейнай камунікацыі канадскага навукоўца Д. Камерона. Канцэпцыя “музея-форума” Д. Камерона. Публікацыі французскага музеолага Ж.-А. Рыёра па тэарэтычным абгрунтаванні экамузеялогіі. Новы самастойны напрамак “Новая музеялогія”. Інтэграцыя музея ў нававольнае асяроддзе і сацыялізацыя.

Тэма 5 Новыя тэндэнцыі ў развіцці музеяў

у другой палове XX - пачатку XXI ст.

Інавацыі ў музейнай справе ў другой палове XX – пачатку XXI ст. Культурна-адукацыйныя цэнтры і іх асноўныя задачы. Нацыянальны цэнтр мастацтваў і культуры імя Жоржа Пампіду. Нетрадыцыйныя праграмы культурна-адукацыйнай дзейнасці музеяў. З’яўленне спецыяльных музейных структур. Навучэнне персаналу для культурна-адукацыйнай работы з наведвальнікамі. Аўтары новых музейных канцэпцый. Матывы ўтварэння спецыялізаваных музеяў. Новы тып перасоўных выстаў для людзей з абмежаванымі магчымасцямі.

Дзіцячыя музеі. Экспазіцыйная і адукацыйная работа ў дзіцячых музеях. Дзіцячы музей у Халоне (Ізраіль). Дзіцячы музей у Полацку. Перспектывы развіцця дзіцячых музеяў.

Экамузеі як новы тып музейнай установы. Захаванне гістарычнага асяроддзя: архітэктурных помнікаў, ансамбляў, фрагментаў культурна-гістарычнага асяроддзя. Канцэпцыя інтэграваных музеяў.

Тэма 6 Музей як культурная форма

Паняцце “культурная форма” і яго метадалагічнае значэнне. Гісторыя культуры як аб’ект даследавання. Плюралістычны падыход да культурна-гістарычнага аналізу і тэарэтыка-канцэптуальнай трактоўкі феноменаў культуры. Музей як феномен культуры.

Разнастайнасць гістарычных і існуючых форм музейных устаноў. Этапы іх эвалюцыі. Аналіз і роля музеяў у культурным жыцці грамадства на этапах яго развіцця. Праблемы музеялогіі як адно з актуальных кірункаў культуралагічных даследаванняў. Лакальныя культуры і глабальны культурны ўніверсалізм. Захаванне самабытнасці культур. Сувязь артэфакта з культурай як цэласнай з’явай.

Тэма 7 Асноўныя тэндэнцыі фарміравання экспазіцый мастацкіх музеяў XX – пачатку XXI ст.

Новая музейная канцэпцыя. Музейная арганізацыя “Museum Association” і яе роля. Вызначэнне асноўнай мэты музея. “Навуковая калекцыя” і “дэманстрацыйная калекцыя”. Новыя падыходы да разумення сутнасці і задач экспазіцый мастацкага музея. Эстэтызацыя мастацтва ў мастацкіх музеях першай трэці – сярэдзіны XX ст. Эстэтычныя тэорыі. Канцэпцыі П. Валеры, А. Бара, А. Эліота. Экспанат у фокусе. Асноўныя фактары эфектыўнасці экспазіцыі. Канцэпцыя экспанавання: “праблемная групіроўка”. Новы кірунак у 1930-40-х гг. у колеразнаўстве. Тэорыя Ф. Бірэна “дынамічнага ці фіксуючага колеру” і “аптымальных колераў” ці “зялёнага колеру”. Тэорыі нямецкіх вучоных Г. Фрылінга і К. Ауэра “колеры з высокай здольнасцю адлюстравання”. Каэфіцыент адлюстравання ў каларыстычным рашэнні экспазіцыі. Класіфікатар колеру.

Рэалізацыя канцэпцыі “экспанат у фокусе” у 1950-90-я гг. Прынцып музейнай экспазіцыі “Белы Куб”.

Праблема колеру і асвятлення ў экспазіцыях XXI ст. Інавацыі ў сістэме асвятлення. Музей сучаснага мастацтва (Нью-Ёрк). Выстава “Шэдэўры ў турнэ па свеце” (Кунст-хале, Франкфурт-на Майне). Тэхнічнае абсталяванне сучасных музеяў.

Тэма 8 Асноўныя тэндэнцыі ў сучаснай музейнай архітэктуры і яе ўплыў на структуру музейнай экспазіцыі

Асноўныя тэндэнцыі ў музейнай архітэктуры другой паловы XX – пачатку XXI ст. Будынкі музеяў С. Гугенхайма ў Нью-Ёрку, Венецыі, Берліне. Будынак Музея Гугенхайма ў Більбаа (Ф. Геры) і Геці-цэнтра ў Лос-Анджэлесе (Р. Маер, 1997), Гугенхайм Соха (А. Ісадзакі, 1992).

Музейныя будынкі: Гугенхайм Лас Вегас (Р. Коалхас, 2001). Будынкі Kunsthaus Graz П.Кука і К. Фур’е (2003); Цэнтр сучаснага мастацтва (З. Хадзід, 2007). Праекты ў Абу-Дабі і Вільнюсе (2006-2008). Перспектывы развіцця музейнай архітэктуры ў Еўропе і ЗША.

Тэма 9 Інфармацыйнае забеспячэнне музейнай экспазіцыі на сучасным этапе

Аўдыявізуальныя сродкі як перадумовы з’яўлення інфармацыйных тэхналогій у экспазіцыі. Гісторыя развіцця інфармацыйнай падтрымкі экспазіцыі і часовых выстаў. Суадносіны традыцыйных музейных экспанатаў і інфармацыйных прадуктаў у межах экспазіцыі.

Тэхнічнае абсталяванне як форма паказу розных відаў музейных пасрэднікаў (чарцяжоў, фотаздымкаў, мультымедычных пасрэднікаў і г.д.). Інфармацыйна-камунікатыўная мадэль музейнай экспазіцыі. Патэнцыял музея ў інфармацыйным грамадстве.

Метадалагічныя прынцыпы выкарыстання інфармацыйных тэхналогій у музейным праектаванні. Методыка стварэння і ўкаранення інфармацыйных

тэхналогій у музейным праектаванні. Методыка стварэння і ўкаранення інфармацыйных тэхналогій у музейнай экспазіцыі. Роля інфармацыйных тэхналогій у музеі ў святле вучэння Э. Тофлера. Сучасныя інфармацыйныя тэхналогіі ў сістэме экспазіцыі музея. Роля інфармацыйных рэсурсаў у музейным праектаванні.

Тэма 10 Канцэпцыя сучаснай культурна-адукацыйнай дзейнасці музея

Асноўныя навуковыя парадыгмы культурна-адукацыйнай дзейнасці музея. Асаблівасці станаўлення і функцыянавання навуковых школ па тэорыі і практыцы арганізацыі культурна-адукацыйнай дзейнасці. Пытанні сучаснай метадалогіі і гісторыі культурна-адукацыйнай дзейнасці як сукупнасці тэарэтычных палажэнняў, канцэпцый, метадаў на базе інтэграцыі філасофска-культуралагічных, педагагічных і іншых гуманітарных дысцыплін.

Структура, змест, формы і метады сучасных культурна-адукацыйных тэхналогій. Прынцыпы і метады тыпалагічнага аналізу. Метады навуковага даследавання праблемнага поля соцыуму. Характарыстыка базавых тэхналагічных сістэм культурна-адукацыйнай дзейнасці. Роля параўнальна-гістарычнага, тыпалагічнага, структурнага і сістэмнага метадаў у вывучэнні сучасных тэхналогій культурна-адукацыйнай дзейнасці музеяў.

Тэма 11 Культурна-адукацыйная дзейнасць музеяў на сучасным этапе

Музей як культурны інстытут на сучасным этапе. Культурна-адукацыйная дзейнасць як важны элемент музейнай камунікацыі. Культурна-адукацыйная дзейнасць і праблемы сучаснай музейнай прасторы. Традыцыйныя формы і навацыі культурна-адукацыйнай дзейнасці музеяў. Тыпалогія сучасных форм культурна-адукацыйнай дзейнасці мастацкага музея. Роля новых тэхналогій у культурна-адукацыйнай дзейнасці музея.

Класіфікацыя культурна-адукацыйных форм В. Бацяковай, М. Юхневіча. Асноўныя характарыстыкі класіфікацыі: клас элементарных форм

і яго тыпы. Характарыстыка класа комплексных форм. Характарыстыка культурна-адукацыйнай дзейнасці мастацкіх і гістарычных музеяў. Музейная праграма Нацыянальнага гістарычнага музея Рэспублікі Беларусь “Археалагічнае падарожжа ў часе і прасторы (першабытная эпоха на Беларусі)”. Музейныя праграмы Нацыянальнага мастацкага музея Рэспублікі Беларусь.

Асаблівасці культурна-адукацыйнай дзейнасці этнаграфічнага музея. Класіфікацыя форм культурна-адукацыйнай дзейнасці этнаграфічнага музея і сучасныя музейна-педагагічныя навацыі. Вядучыя кірункі, формы і метады культурна-адукацыйнай дзейнасці этнаграфічнага музея.

Асаблівасці культурна-адукацыйнай дзейнасці літаратурнага музея. Музейныя праграмы літаратурных музеяў Беларусі.

Эфектыўныя і перспектыўныя кірункі культурна-адукацыйнай дзейнасці.

Тэма 12 Асноўныя праблемы тыпалогіі музеяў і іх характарыстыка

Праблема тыпалагічнага абагульнення пры правядзенні класіфікацыі музеяў. Розніца паміж класіфікацыяй і тыпалагізацыяй. Тыпалагічныя абагульненні як важнейшы сродак гістарычнага аналізу.

Тыпалогія музеяў па Ф.І. Шміту: навуковыя, вучэбныя і публічныя музеі і іх характарыстыкі. Асноўны крытэрыі тыпалогіі А.М. Разгона. Тыпы музеяў: асветніцкі (масавы), даследчы, акадэмічны, вучэбны. Тыпалогія музеяў у працах Д.А. Равіковіч. Першы ўзровень тыпалогіі: калекцыйныя і ансамблевыя музеі. Характарыстыка другога ўзроўню тыпалогіі: мастацкія і гістарычныя музеі; музеі экскурсійна-турыстычнага тыпу; музеі ваенна-гістарычныя; краязнаўчыя музеі; музеі – культурныя цэнтры. Праблемы тыпалогіі другога ўзроўню.

Тэма 13 Тэарэтычныя аспекты вывучэння музеяў-запаведнікаў

Новая музейялогія і экамузейялогія як метадалагічная аснова развіцця музейяў-запаведнікаў і музейяў пад адкрытым небам. Трактоўка музея пад адкрытым небам у вузкім і шырокім сэнсе. Паралелізм тэрмінаў і яго прычыны. Суадносіны тэрмінаў “музей пад адкрытым небам”, “скансэн”, “экамузей” з паняццямі “этнапарк”, “нацыянальны парк”. Інтэрпрэтацыя дадзеных паняццяў у сучасным музейязнаўстве. Пашыранае тлумачэнне паняцця музея пад адкрытым небам у фармуліроўцы ІКАМ.

Праблема класіфікацыі музейяў-запаведнікаў. Шматграннасць падыходаў да рашэння дадзенай праблемы. Абмежаванасць класіфікацыі ІКАМ (1982). Вылучэнне чатырох катэгорый музейяў пад адкрытым небам: этнаграфічныя, гістарычныя, экалагічныя і археалагічныя. Тыпалагічная класіфікацыя помнікаў архітэктуры А. Самсонавай. Выдзяленне крытэрыяў адбору помнікаў.

Працэсы трансфармацыі музейяў-запаведнікаў у “жывыя”, “інтэграваныя” музеі. Тэарэтыка-метадалагічная аснова змен у музейным будаўніцтве.

Экамузеі як нацыянальна-культурныя цэнтры па захаванні, вывучэнні і выкарыстанні гістарычных аб’ектаў у асяроддзі бытавання. Метады і этапы стварэння экамузейяў. Вопыт дзейнасці экамузейяў у Еўропе і Расіі. Экамузеі Францыі (“Экамузей д’Уасан”, “Экамузей дэ Мон д’Ар’е”, “Экамузей дэ Сен-Дэган”).

Тэма 14 Праблемы музейяфікацыі помнікаў драўлянага дойлідства

Праблемы музейяфікацыі і захавання помнікаў драўлянага дойлідства. Вызначэнне помніка як носьбіта будаўнічай традыцыі. Музейяфікацыя добра захаваных і рэканструяваных элементаў гістарычнага асяроддзя. Унікальныя помнікі драўлянага дойлідства. Метады захавання гісторыка-культурнай спадчыны. Рэстаўрацыя і кансервацыя аб’ектаў, якія маюць гісторыка-культурную каштоўнасць. Фрагментарная рэканструкцыя.

Тэма 15 Праблемы музейфікацыі археалагічных аб'ектаў

Тэарэтычныя даследаванні па пытаннях музейфікацыі археалагічных аб'ектаў. Праблемы кансервацыі, захавання і паказу пад адкрытым небам ці ў павільёнах археалагічных аб'ектаў. Музей археалогіі “in situ”.

Праблемы захавання і экспанавання асобных археалагічных прадметаў і калекцый. Супярэчнасць паміж галоўным прынцыпам музейнага захавання і прынцыпам непадзельнасці археалагічных калекцый. Асаблівасці каталагізацыі археалагічных прадметаў. Археалагічная экспазіцыя. Экспазіцыйная і фондавая работа айчынных і замежных музеяў археалогіі.

Камп'ютарная археалагічная праграма. Трохмерная рэканструкцыя архітэктурных і скульптурных скарбаў Парфенона. Сайты па археалогіі (“Скіфіка – Кельтыка” ,”Партал археалогіі Расіі”, “”Сервер усходнееўрапейскай археалогіі”). Д. Кепін “Музейны этнаархеалагічны тэатр”.

Тэма 16 Феномен музея гарадскога асяроддзя

Спецыфіка музея гарадскога асяроддзя. Урбаскансэнны як аснова для разгляду іх у якасці самастойнай з'явы. Сумяшчэнне рыс музеяў-запаведнікаў розных профіляў (гісторыка-архітэктурнага, этнаграфічнага, археалагічнага і інш.). Шляхі стварэння музея гарадскога асяроддзя і іх фактары. Стан навуковай распрацоўкі праблематыкі, асаблівасці нацыянальнай культуры і інш. Комплекснае вывучэнне феномена музея гарадскога асяроддзя ў спектры культуралагічных праблем.

Прымяненне аксіялагічнага метаду для вызначэння ўнікальнасці, архітэктурна-мастацкай і гісторыка-культурнай каштоўнасці гарадскіх помнікаў і забудовы.

Наяўнасць і структуры музея гарадскога асяроддзя трох кампанентаў: комплексаў архітэктурных помнікаў і зон аховы, калекцыі аўтэнтчных гісторыка-побытавых прадметаў і дакументальных матэрыялаў. Аналіз стварэння музеяў гарадскога асяроддзя ў Італіі (Ферера), Албаніі (Гіракастра

і Берат), Даніі (Орхус), Балгарыі (Несебр), Вялікабрытаніі (Гарадскі сектар музея пад адкрытым небам у Бімішы), Украіне (Кіеў, Львоў), у Прыбалтыцы. Перспектывы стварэння музея гарадскога асяроддзя ў г. Мінску.

*Тэма 17 Рэгіянальныя музеі ў культурнай прасторы ва ўмовах
глабалізацыі*

Рэгіянальная спадчына: вопыт вывучэння і музейфікацыі гісторыка-культурнай спадчыны Расіі і краінаў Еўропы. Значэнне краязнаўчых рэгіянальных музеяў у захаванні гісторыка-культурнай спадчыны. Экспазіцыйная дзейнасць як інтэрпрэтатар рэгіянальнай гісторыі музейнымі сродкамі. Механізм узаемадзеяння музея і грамадства, яго роля ў развіцці рэгіёна. Эвалюцыя рэгіянальных музеяў Беларусі ў канцы ХХ – пач. ХХІ ст.

Рэгіянальныя музеі як транлятары гісторыка-культурнай спадчыны беларускага народа. Вывучэнне і выкарыстанне гісторыка-культурнай і прыродна-ландшафтнай спадчыны рэгіёнаў Беларусі. Праблемы музейфікацыі гісторыка-культурнай спадчыны рэгіёнаў Беларусі. Перспектывы развіцця рэгіянальных музеяў у культурнай прасторы ва ўмовах глабалізацыі.

ВУЧЭБНА-МЕТАДЫЧНАЯ КАРТА ВУЧЭБНАЙ ДЫСЦЫПЛІНЫ

(дзённая форма атрымання адукацыі)

Нумар раздзела, тэмы	Назва раздзела, тэмы	Колькасць аўдыторных гадзін		Колькасць гадзін КСР	Форма кантролю ведаў
		Лекцыі	Семінарскія заняткі		
	Уводзіны	1			
1.	Тэарэтычныя праблемы музейлогіі ў канцы XIX- першай палове XX ст.	1	1	2	Выбарачнае апытанне, пісьмовая работа
2.	Тэарэтычнае асэнсаванне праблем музеязнаўства ў другой палове XX – пачатку XXI ст	2	1		Дыскусія
3.	Навуковыя даследаванні па праблемах міжкультурных камунікацый	1		2	Выбарачнае апытанне
4.	Інтэграцыя музея. Тэорыя музейнай камунікацыі	1	1		Выбарачнае апытанне
5.	Новыя тэндэнцыі ў развіцці музеяў у другой палове XX-пачатку XXI ст.		2		Выбарачнае апытанне, падрыхтоўка рэфератаў
6.	Музей як культурная форма	1		2	Выбарачнае апытанне, тэставае заданне
7.	Асноўныя тэндэнцыі фарміравання экспазіцый мастацкіх музеяў XX – пачатку XXI ст	1	2		Выбарачнае апытанне, падрыхтоўка мультымедычных прэзентацый

8.	Асноўныя тэндэнцыі ў сучаснай музейнай архітэктуры і яе ўплыў на структуру музейнай экспазіцыі	1	1		Падрыхтоўка мультымедычных прэзентацый
9.	Інфармацыйнае забеспячэнне музейнай экспазіцыі на сучасным этапе	1	1		Выбарачнае апытанне
10.	Канцэпцыя сучаснай культурна-адукацыйнай дзейнасці музея	1	1		Выбарачнае апытанне, тэставае заданне
11.	Культурна-адукацыйная дзейнасць музеяў на сучасным этапе	1	1		Выбарачнае апытанне
12.	Асноўныя праблемы тыпалогіі музеяў і іх характарыстыка	2	1	2	Падрыхтоўка паведамленняў
13.	Тэарэтычныя аспекты вывучэння музеяў-запаведнікаў	1			Падрыхтоўка рэфератаў
14.	Праблемы музеефікацыі помнікаў драўлянага дойлідства	1		1	Выбарачнае апытанне
15.	Праблемы музеефікацыі археалагічных аб'ектаў	1		1	Выбарачнае апытанне
16.	Феномен музея гарадскога асяроддзя	1	2		Падрыхтоўка мультымедычных прэзентацый
17.	Рэгіянальныя музеі ў культурнай прасторы ва ўмовах глабалізацыі	2	2		Дыскусія
	Разам:	20	16	10	

ВУЧЭБНА-МЕТАДЫЧНАЯ КАРТА ВУЧЭБНАЙ ДЫСЦЫПЛІНЫ
(завочная форма атрымання адукацыі)

Нумар раздзела, тэмы	Назва раздзела, тэмы	Колькасць аўдыторных гадзін		Форма кантролю ведаў
		Лекцыі	Семінарскія заняткі	
1.	Уводзіны. Тэарэтычныя праблемы музейялогіі ў канцы ХІХ-першай палове ХХ ст. Тэарэтычнае асэнсаванне праблем музейзнаўства ў другой палове ХХ –пачатку ХХІ ст. Навуковыя даследаванні па праблемах міжкультурных камунікацый	2		Выбарачнае апытанне, пісьмовая работа, дыскусія
2.	Інтэграцыя музея. Тэорыя музейнай камунікацыі Новыя тэндэнцыі ў развіцці музеяў у другой палове ХХ-пачатку ХХІ ст. Музей як культурная форма	1	1	Выбарачнае апытанне, падрыхтоўка рэфератаў, тэставае заданне
3.	Асноўныя тэндэнцыі фарміравання экспазіцый мастацкіх музеяў ХХ – пачатку ХХІ ст. Асноўныя тэндэнцыі ў сучаснай музейнай архітэктуры і яе ўплыў на структуру музейнай экспазіцыі. Інфармацыйнае забеспячэнне	1	1	Выбарачнае апытанне, падрыхтоўка мультымедычных прэзентацый

	музейнай экспазіцыі на сучасным этапе			
4.	Канцэпцыя сучаснай культурна-адукацыйнай дзейнасці музея. Культурна-адукацыйная дзейнасць музеяў на сучасным этапе. Асноўныя праблемы тыпалогіі музеяў і іх характарыстыка		2	Выбарачнае апытанне, тэставае заданне, падрыхтоўка паведамленняў
5.	Тэарэтычныя аспекты вывучэння музеяў-запаведнікаў. Праблемы музеафікацыі помнікаў драўлянага доўлідства. Праблемы музеафікацыі археалагічных аб'ектаў	1	1	Падрыхтоўка рэфератаў, выбарачнае апытанне
6.	Феномен музея гарадскога асяроддзя. Рэгіянальныя музеі ў культурнай прасторы ва ўмовах глабалізацыі	1	1	Падрыхтоўка мультымедычных прэзентацый, дыскусія
	Разам:	6	6	

ІНФАРМАЦЫЙНА-МЕТАДЫЧНАЯ ЧАСТКА

Літаратура

Асноўная

1. *Калугина, Т.П.* Художественный музей как феномен культуры / Т.П. Калугина. – СПб., 2008. – 415 с.

2. *Калбаска, А.М.* Музейны Дыярыуш, ці Уводзіны ў новую музейялогію / А.М. Калбаска. – Мінск: БелПМК, 1999. – 148 с.

3. *Канцэпцыя* развіцця музейнай справы Рэспублікі Беларусь: навуковае выданне Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь / Беларускі дзяржаўны інстытут праблем культуры. – Мінск: БелДПМК, 2004. – 31 с.

4. *Кликс, Р.Р.* Художественное проектирование экспозиций / Р.Р. Кликс. – М., 2008. – 435 с.

5. *Кодэкс* Рэспублікі Беларусь аб культуры [Электронный ресурс] : 20 июля 2016 г., № 413-З : принят Палатой представителей 24 июня 2016 г. : одобр. Советом Респ. 30 июня 2016 г. // Национальный правовой Интернет-портал Республики Беларусь. – Режим доступа: <http://www.pravo.by/document/?guid=12551&p0=Hk1600413&p1=1>. – Дата доступа: 10.11.2018.

6. *Лакотка, А.І.* Беларусь: у 8 т. – Т. 2: Дойлідства / А.І. Лакотка. – Мінск: Тэхналогія, 1997. – С. 38-51; 234-292; 315-370.

7. *Музеі* Беларусі: Праблемы. Перспектывы. Інавацыі: Экспазіцыйна-выставачная дзейнасць / агул. рэд. І. Б. Лапцёнак. – Мінск: ДУА “Інстытут культуры Беларусі”, 2012. – 231 с.

8. *Несцярчук, Л.М.* Ахова гісторыка-культурнай спадчыны Беларусі / Л.М. Несцярчук. – Мінск: БЕЛТА, 2003. – 283 с.

9. *Поляков, Т.П.* Мифология музейного проектирования или «Как делать музей?» / Т.П. Поляков. – М., 2003. – 210 с.

10. *Шумейко М.Ф.* Собрать рассеянное: о реституции белорусских архивов в прошлом и настоящем / М.Ф. Шумейко. – Минск, 1997. – 123 с.

Дадатковая

1. *Гнедовский, М.Б.* Принципы классификации музеев / М.Б. Гнедовский, О.В.Хлопина // Музееведение. Вопросы теории и методики: сб. науч. тр. / НИИ культуры. – М., 1987. – С.25-54.

2. *Гнедовский, М.Б.* Проектирование прошлого и музей будущего: метаморфозы проектного подхода в музейном деле / М. Б. Гнедовский // От за мысла к реализации : сб. науч. тр. / НИИ культуры. – М., 1998. – С. 68-79.

3. *Гужалоўскі А.А.* Гісторыя музейнай справы Беларусі: вучэбна-метадычны дапаможнік / А.А. Гужалоўскі – Мінск: БДУ, 2012 г. / – 304 с.

4. *Дукельский, В.Ю.* Памятники истории и культуры в системе музейной деятельности / В.Ю. Дукельский // Памятниковедение: теория, методология, практика: сб. науч. тр. / НИИ культуры. – М., 1986. – С.89-107.

5. *Зиновьева, Ю.В.* Взаимодействие музея и общества как социокультурная проблема: автореф. дис. ... канд. культурологии / Ю.В.Зиновьева. – СПб., 2000. – 19 с.

6. *Зыков, А.В.* Музееведческая концепция Н.Ф. Фёдорова и современное музееведение: монография / А.В.Зыков. – Кемер.ист.-архитектур. музей-заповедник “Красная Горка”. – Кемерово: Крас. Горка, 2002. –146 с.

7. *Литвинов, В. В.* Практика современной экспозиции. — М.: RUdesign, 2005.-319 с.

8. *Локотко, А.И.* Архитектурное наследие Беларуси. Развитие традиций, охрана и реставрация / А.И. Локотко. – Минск: Право и экономика, 2004. – 303 с.

9. *Музееведение.* Музеи исторического профиля: учеб. пособие для вузов па спецыяльнасці «історыя» / под ред. К. Г. Левыкина, В. Хербста. – М.: Высш. шк., 1988. – С. 195 – 269.

10. *Мартыненко, И.Э.* Правовая охрана историко-культурного наследия: учеб. Пособие для студентов гуманит. спец.учрежд.,

обеспечивающих получение высш. обр. / И.Э. Мартыненко. – Гродно: Гродн. гос. ун-т, 2005. – 251 с.

11. *Международная хартия по охране исторических городов* (Вашингтон, 1987) // *Каштоўнасці мінуўшчыны-2*. – Мінск, 1999. – С. 149-152.

12. *Нароўская, А.М.* Асноўныя тэндэнцыі фарміравання экспазіцыйнага дызайну ў мастацкіх музеях ХХ – пачатку ХХІ стст. / *Нароўская А.М* // *Веснік Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта культуры і мастацтваў*. – 2014. – № 2 (22). – С. 129–139.

13. *Помнікі этнаграфіі. Методыка выяўлення, апісання і збірання*. – Мінск, 1981. – С. 95 – 110; С. 116 – 120.

14. *Основы музееведения: учеб. пособие / отв. ред. Э. А. Шулепова*. – М.: Едиториал УРСС, 2005. – С. 13–107, 196–202, 257–323.

15. *Шляхтина, Л.М.* Основы музейного дела: теория и практика: учеб. пособие / *Л. М. Шляхтина*. – М.: Высш. шк., 2005. – С. 5–67.

16. *Шола, Т.* Предмет и особенности музеелогии / *Т. Шола* // *Museum*. – 1987. – № 153. – С. 49–53.

Характарыстыка рэкамендуемых метадаў выкладання

Пры арганізацыі выкладання вучэбнай дысцыпліны «Актуальныя пытанні музейнай справы» рэкамендуецца выкарыстоўваць традыцыйныя формы і метады навучання: лекцыйныя і семінарскія заняткі, варыятыўныя мадэлі кіруемай самастойнай работы. У практыку правядзення семінарскіх заняткаў мэтазгодна ўкараняць метадыкі актыўнага навучання, дыскусійныя метады (групавыя дыскусіі, мадэліраванне практычных сітуацый і інш.), візуальныя метады (метады ілюстрацыі, дэманстрацыі, відэаматэрыял).

У лік эфектыўных педагогічных тэхналогій, якія спрыяюць развіццю крытычнага мыслення, вопыту фарміравання і выкарыстання інструментарыя вучэбна-даследчай дзейнасці, ролевага і імітацыйнага мадэлявання, магчымасці творча засвойваць новы вопыт, вылучаюцца тэхналогіі: праблемнага навучання; развіцця крытычнага мыслення; праектнага навучання; камунікацыйныя і інфармацыйныя тэхналогіі; тэхналогіі вучэбна-даследчай дзейнасці; метадыкі аналізу канкрэтных сітуацый; іншыя інавацыйныя і інтэрактыўныя метадыкі.

Метадычныя рэкамендацыі па арганізацыі і выкананні самастойнай работы магістрантаў

Арганізацыя самастойнай работы магістрантаў прадугледжвае падрыхтоўку інфармацыйных матэрыялаў на адпаведную тэматыку, мультымедыя прэзентацый па асобных падразделах вучэбнай дысцыпліны, вывучэння дадатковых крыніц і літаратуры, падрыхтоўку да экзамена і інш.

Самастойная работа магістрантаў накіравана на:

- фарміраванне навыкаў пошуку і аналізу розных відаў інфармацыі;
- засваенне, сістэматызацыю і трансляцыю атрыманых ведаў у будучай прафесійнай дзейнасці;
- развіццё дадатковых навукова-даследчых навыкаў.

Кантроль за выкананнем самастойнай работы з'яўляецца бягучым і рэалізуецца праз электронную пошту, індывідуальныя кансультацыі, падчас лекцыйных і семінарскіх заняткаў, а таксама падчас правядзення экзамена.

Пералік рэкамендуемых сродкаў дыягностыкі вынікаў вучэбнай дзейнасці магістрантаў

Арганізацыя вучэбнай работы магістрантаў накіравана на засваенне лекцыйнага матэрыялу, а таксама на самастойны пошук, анліз і падрыхтоўку інфармацыйных матэрыялаў да семінарскіх заняткаў па вучэбнай дысцыпліне.

Для дыягностыкі атрыманых магістрантаў ведаў прадугледжваецца выкарыстанне наступных сродкаў:

- тэставыя заданні па асобных падраздзелах і дысцыпліне ўцэлым;
- пісьмовыя работы па асобных падраздзелах дысцыпліны;
- падрыхтоўка мультымедыйных прэзентацый па асобных падраздзелах дысцыпліны;
- выступленні на семінарскіх занятках па самастойна падрыхтаваных тэмах.

Выніковая ацэнка вынікаў вучэбнай дзейнасці прадугледжвае правядзенне экзамена.

Крытэрыі ацэнкі вынікаў вучэбнай дзейнасці

Балы	Паказчыкі ацэнкі
1 (адзін)	Адсутнасць ведаў і кампетэнтнасці ў межах дысцыпліны; адмова ад адказу.
2 (два)	Фрагментарныя веды ў рамках дысцыпліны; веды асобных літаратурных крыніц, рэкамендаваных вучэбнай праграмай дысцыпліны; няўменне выкарыстоўваць навуковую тэрміналогію дысцыпліны, наяўнасць у адказе грубых памылак; пасіўнасць на практычных занятках, нізкі ўзровень культуры ў выкананні і афармленні заданняў.
3 (тры)	Недастаткова поўны аб'ём ведаў у рамках дысцыпліны; веданне часткі асноўнай літаратуры, рэкамендаванай вучэбнай праграмай дысцыпліны; выкарыстанне навуковай тэрміналогіі, выкладанне адказу на пытанні з істотнымі памылкамі; слабае валоданне інструментарыем вучэбнай дысцыпліны, некампетэнтнасць у вырашэнні стандартных (тыпавых) задач; няўменне арыентавацца ў сутнасці асноўных тэорый, канцэпцый і кірункаў вивучаемай дысцыпліны; пасіўнасць на практычных занятках, нізкі ўзровень культуры ў выкананні і афармленні заданняў.
4 (чатыры)	Мінімальна дастатковы аб'ём ведаў у рамках дысцыпліны; засваенне асноўнай літаратуры, рэкамендаванай вучэбнай праграмай дысцыпліны; выкарыстанне навуковай тэрміналогіі, лагічнае выкладанне адказу на пытанні, уменне рабіць высновы без істотных памылак; валоданне інструментарыем вучэбнай дысцыпліны, уменне выкарыстоўваць яго ў вырашэнні стандартных (тыпавых) задач; уменне арыентавацца ў асноўных тэорыях, метадах і кірунках дысцыпліны і даваць ім ацэнку; работа пад кіраўніцтвам выкладчыка на практычных занятках, дапушчальны ўзровень культуры выканання і афармлення заданняў.
5 (пяць)	Дастатковыя веды ў аб'ёме вучэбнай праграмы; выкарыстанне навуковай тэрміналогіі, граматычнае, лагічна правільнае выкладанне адказу на пытанні, уменне рабіць высновы; валоданне інструментарыем вучэбнай дысцыпліны, уменне яго выкарыстоўваць у рашэнні вучэбных задач; засваенне асноўнай літаратуры, рэкамендаванай вучэбнай праграмай дысцыпліны; уменне арыентавацца ў базавых тэорыях, метадах і кірунках дысцыпліны і даваць ім параўнальную ацэнку; самастойная работа на практычных занятках, фрагментарны ўдзел у групавых абмеркаваннях, дастатковы ўзровень культуры выканання і афармлення заданняў.

6 (шэсць)	Дастаткова поўныя і сістэматызаваныя веды ў аб'ёме вучэбнай праграмы; выкарыстанне неабходнай навуковай тэрміналогіі, граматынае, лагічна правільнае выкладанне адказу на пытанні, уменне рабіць абагульненні і абгрунтаваныя высновы; валоданне інструментарыем вучэбнай дысцыпліны, уменне яго выкарыстоўваць у рашэнні вучэбных задач; засваенне асноўнай літаратуры, рэкамендаванай вучэбнай праграмай дысцыпліны; уменне арыентавацца ў базавых тэорыях, метадах і кірунках дысцыпліны і даваць ім параўнальную ацэнку; актыўная самастойная работа на практычных занятках, перыядычны ўдзел у групавых абмеркаваннях, дастаткова высокі ўзровень культуры выканання і афармлення заданняў.
7 (сем)	Сістэматызаваныя, глыбокія і поўныя веды па ўсіх раздзелах вучэбнай праграмы; выкарыстанне навуковай тэрміналогіі, граматынае, лагічна правільнае выкладанне адказу на пытанні, уменне рабіць абгрунтаваныя высновы і абагульненні; валоданне інструментарыем вучэбнай дысцыпліны, уменне яго выкарыстоўваць у пастаноўцы і рашэнні навуковых і прафесійных задач; засваенне асноўнай і дадатковай літаратуры, рэкамендаванай вучэбнай праграмай дысцыпліны; уменне арыентавацца ў асноўных тэорыях, метадах і кірунках дысцыпліны і даваць ім аналітычную ацэнку; актыўная самастойная работа на практычных занятках, удзел у групавых абмеркаваннях, высокі ўзровень культуры выканання і афармлення заданняў.
8 (восем)	Сістэматызаваныя, глыбокія і поўныя веды па ўсіх пастаўленых пытаннях у аб'ёме вучэбнай праграмы; выкарыстанне навуковай тэрміналогіі, граматынае, лагічна правільнае выкладанне адказу на пытанні, уменне рабіць абгрунтаваныя высновы і абагульненні; валоданне інструментарыем вучэбнай дысцыпліны, уменне яго выкарыстоўваць у пастаноўцы і рашэнні навуковых і прафесійных задач; здольнасць самастойна вырашаць складаныя праблемы ў рамках вучэбнай дысцыпліны; засваенне асноўнай і дадатковай літаратуры, рэкамендаванай вучэбнай праграмай дысцыпліны; уменне арыентавацца ў тэорыях, метадах і кірунках дысцыпліны і даваць ім аналітычную ацэнку; актыўная самастойная работа на практычных занятках, сістэматычны ўдзел у групавых абмеркаваннях, высокі ўзровень культуры выканання і афармлення заданняў.
9 (дзесяць)	Сістэматызаваныя, глыбокія і поўныя веды па ўсіх раздзелах вучэбнай праграмы; дакладнае выкарыстанне навуковай

	<p>тэрміналогіі, граматынае, лагічна правільнае выкладанне адказу на пытанні, уменне рабіць абгрунтаваныя высновы і абагульненні; валоданне інструментарыем вучэбнай дысцыпліны, уменне яго выкарыстоўваць у пастаноўцы і рашэнні навуковых і прафесійных задач; здольнасць самастойна і творча вырашаць складаныя праблемы ў нестандартнай сітуацыі ў рамках вучэбнай праграмы; засваенне асноўнай і дадатковай літаратуры, рэкамендаванай вучэбнай праграмай дысцыпліны; уменне арыентавацца ў тэорыях, метадах і кірунках дысцыпліны і даваць ім аналітычную ацэнку; актыўная сістэматычная самастойная работа на практычных занятках, творчы ўдзел у групавых абмеркаваннях, высокі ўзровень культуры выканання і афармлення заданняў.</p>
10 (дзесяць)	<p>Сістэматызаваныя, глыбокія і поўныя веды па ўсіх раздзелах вучэбнай праграмы, а таксама па асноўных пытаннях па-за яе межамі; дакладнае выкарыстанне навуковай тэрміналогіі, граматынае, лагічна правільнае выкладанне адказу на пытанні, уменне рабіць абгрунтаваныя высновы і абагульненні; бездакорнае валоданне інструментарыем вучэбнай дысцыпліны, уменне эфектыўна яго выкарыстоўваць у пастаноўцы і рашэнні навуковых і прафесійных задач; здольнасць самастойна і творча вырашаць складаныя праблемы ў нестандартнай сітуацыі ў рамках вучэбнай праграмы; поўнае і глыбокае засваенне асноўнай і дадатковай літаратуры, рэкамендаванай вучэбнай праграмай дысцыпліны; уменне свабодна арыентавацца ў тэорыях, метадах і кірунках дысцыпліны і даваць ім аналітычную ацэнку, выкарыстоўваць навуковыя дасягненні іншых дысцыплін; самастойная творчая работа на практычных занятках, актыўны творчы ўдзел у групавых абмеркаваннях, высокі ўзровень культуры выканання і афармлення заданняў.</p>